

Sygn. akt XV Ca 444/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Joanna Andrzejak-Kruk (spr.)

Sędzia: SO Michał Wysocki

Sędzia: SR del. Karol Resztak

Protokolant: p.o. staż. Barbara Zomer

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 lipca 2014 roku w Poznaniu

sprawy z powództwa M. T.

przeciwko P. T.

o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

z dnia 28 stycznia 2014 r.

sygn. akt IV RC 268/13

oddala apelację.

/-/ M. Wysocki /-/ J. Andrzejak-Kruk /-/ K. Resztak

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 28.03.2013r. powód M. T. wystąpił o ustalenie wygaśnięcia jego obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanego P. T. od dnia wytoczenia powództwa. W uzasadnieniu powód podniósł, że cierpi na liczne dolegliwości zdrowotne i od 1.01.2013r. jest na rencie, a z kolei pozwany podjął pracę.

W odpowiedzi na pozew pozwany domagał się oddalenia powództwa wskazując, iż studiuje w trybie dziennym, co uniemożliwia mu znalezienie stałej pracy, podejmuje jedynie prace sezonowe w okresie letnim, a uzyskanie środki przeznacza na utrzymanie domu i edukację.

Wyrokiem z dnia 28.01.2014r., sygn. akt IV.RC.268/13 Sąd Rejonowy Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu oddalił powództwo.

Jako podstawę powyższego rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy powołał następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

Powód M. T. ma 63 lata, z zawodu jest technikiem budowlanym. Od 1.01.2013r. przebywa na rencie z tytułu częściowej niezdolności do pracy w wysokości 919,97 zł netto. Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 14.02.2013r. został uznany za osobę trwale częściowo niezdolną do pracy. Mieszka od lipca 2013r. w G. (...). Prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe.

Pozwany P. T. jest studentem studiów dziennych III roku na Wydziale (...) na kierunku transport; studia są bezpłatne, pozwany nie otrzymuje stypendiów. Nauka trwa do kwietnia 2015r. i kończy się uzyskaniem stopnia inżyniera. Następnie pozwany chce kontynuować studia na Politechnice (...), bowiem uczelnia w P. nie kontynuuje tej specjalizacji jakim jest transport – sterowanie ruchem kolejowym. Potrzeby powoda łącznie wynoszą 1.270,-zł: wyżywienie 500,-zł, ubiór, obuwie 100,-zł, leczenie (leki kupowane okazjonalnie z powodu różnych dolegliwości i schorzeń, korzystanie z pomocy lekarskich np. dentyści) 50,-zł, nauka (bilet sieciowy, zakup przyborów szkolnych np. zeszytów i długopisów, wkładów, ołówków, kserowanie podręczników) 70,-zł, środki higieny i czystości 50,-zł, telefon komórkowy 50,-zł, kieszonkowe 50,-zł, udział w kosztach utrzymania mieszkania: czynsz 250,-zł (500,-zł : 2), energia elektryczna 50,-zł (100,-zł : 2), gaz 50,-zł (100,-zł : 2), rozrywka (kino, teatr, zakupu książek, gazet) 50,-zł. Pozwany mieszka z matką H. T. (1), która pokrywa część jego usprawiedliwionych wydatków. Mieszkają we dwoje i prowadzą wspólne gospodarstwo domowe. Matka pozwanego nigdzie nie pracuje, przebywa na zasiłku przedemerytalnym w wysokości 750,-zł, dorabia sprząając i uzyskuje z tego tytułu miesięcznie 100,-zł. Pozwany żyje oszczędnie, nie kupuje podręczników, wszystko kseruje ze względu na bardzo trudną sytuację życiową i materialną. Dorabia w ciągu roku akademickiego chodząc średnio raz w miesiącu na inwentury nocne do sklepów, gdzie dzieńówka wynosi 40-80,-zł. W okresie wakacji letnich pracował na stacji benzynowej i zarobił 3.000,-zł, którą to kwotę w całości wydał na spłatę zadłużeń czynszowych mieszkania.

Powód i pozwany nie utrzymują ze sobą żadnego kontaktu, zaś alimenty w wysokości 400,-zł przekazywane są za pośrednictwem komornika. Poza alimentami ojciec w żaden sposób nie uczestniczy w życiu syna.

Małżeństwo powoda i matki pozwanego zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 12.07.2007r. W wyroku rozwodowym alimenty należne od powoda na rzecz pozwanego wynoszą 400,-zł. Wówczas powód pracował jako konserwator na podstawie umowy o pracę na czas określony do 30.09.2013r. i z tego tytułu otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 2.000,-zł. Powód legitymował się orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS o lekkim stopniu niepełnosprawności. Korzystał także z pomocy opieki społecznej. W 2003r. powód przekazał swojej siostrze B. C. (mieszkającej na stałe w (...)) połowę należącej do powoda nieruchomości – kamienicy położonej w G. (...) przy ul. (...). W kamienicy tej mieszkają lokatorzy oraz znajdują się dwa sklepy: odzieżowy i kosmetyczny oraz dwa pomieszczenia magazynowe, wszystko jest wynajmowane. Powód administrował nieruchomością w imieniu siostry i oświadczał, że czyni to nieodpłatnie. W sprawie toczącej się przed Sądem Okręgowym w P. o sygn. akt XII.C.(...) matka pozwanego uzyskała wyrok w dniu 25.05.2005r., na mocy którego uznano za bezskuteczną w stosunku do niej umowę darowizny dotyczącą opisaną nieruchomość. W 2007r. powód, jego żona i pozwany mieszkali razem w mieszkaniu w P. przy ul. (...). Po orzeczeniu rozwodu rodzice pozwanego nadal mieszkali razem.

W lipcu 2013r. powód przeprowadził się do G.(...) do kamienicy siostry. Po prawomocnie zakończonym postępowaniu o podział majątku wspólnego mieszkanie na ul. (...) zostało przyznane na wyłączną własność H. T. (2) ze spłatą na rzecz powoda 90.000,-zł w II ratach, pierwsza 30.000,-zł płatna do lipca 2013r., a druga 60.000,-zł do lipca 2014r. Pierwsza spłata została zaliczona na poczet zaległości alimentacyjnych powoda względem syna. Powód nie płaci za korzystanie z mieszkania, opłaca wyłącznie media: prąd, wodę i gaz. Powód na swoje niezbędne konieczne utrzymanie potrzebuje miesięcznie minimum 650,-zł: na żywność 400,-zł, odzież i obuwie 50,-zł, leki 50,-zł, środki higieny i czystości 50,-zł, koszt opłacenia mediów 100,-zł.

Powiatowy Urząd Pracy w G. (...) nie posiada ofert pracy dla osób z zawodem technik budowlany lub bez zawodu z częściową niezdolnością do pracy. Od 5.12.2013r. powód zarejestrował się w PUP w G. (...) i posiada status osoby poszukującej pracy. Powiatowy Urząd Pracy w P. nie dysponuje ofertami pracy dla osób z zawodem

technik budowlany, ale dysponuje ofertami pracy dla osób bez zawodu z orzeczeniem o niepełnosprawności za wynagrodzeniem 1.600,-zł brutto.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów oraz przesłuchania stron. Zeznaniami powoda Sąd dał wiarę jedynie częściowo. Sąd nie dał wiary powodowi, że nie administruje nieruchomością siostry w G. W., bowiem nawet gdyby tak przyjąć, nie ma żadnego uzasadnienia dla wykonywania takiej pracy bez wynagrodzenia. Sąd nie dał też wiary podawanym przez powoda wydatkom: za media (gdyż kwoty te uznał za wygórowane biorąc pod uwagę, że prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe) oraz tytułem leczenia – zakupu leków, okularów, aparatu słuchowego (kwoty te były wysokie i nie zostały poparte nawet paragonami fiskalnymi). Zeznaniami pozwanego Sąd dał natomiast wiarę w całości ponieważ były spójne, konsekwentne, szczegółowe i spontaniczne. Pozwany spójnie podawał, jakie są jego potrzeby, przy czym wskazywane kwoty nie były wygórowane, wręcz pozwany podkreślał, że żyje skromnie, zaspokaja swoje potrzeby w minimalnym zakresie, a wydatki ściśle ogranicza. Dodatkowego walory wiarygodności zeznaniami pozwanego przydaje fakt, że szczerze wskazywał, gdzie dorywczo dorabia, jak często i jakie kwoty z tego tytułu uzyskuje. Treść i autentyczność zebranych w sprawie dokumentów nie wzbudziła wątpliwości Sądu, a strony nie zgłaszały w tym zakresie zarzutów, wobec czego Sąd zaliczył dokumenty do materiału dowodowego.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał powództwo za niezasadne.

Podstawę dochodzonego roszczenia stanowił art. 138 k.r.o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. W myśl art. 133 k.r.o. rodzice są zobowiązani do świadczeń wobec dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania (§ 1), rodzice mogą także uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się (§ 3). Sąd omówił dalej szczegółowo przesłanki zastosowania powyższych uregulowań. Zwrócił w szczególności uwagę, że obowiązek alimentacyjny rodzica względem dziecka wygasa w zasadzie wtedy, gdy dziecko osiągnie samodzielność życiową. Jeżeli jednak dziecko chce kontynuować naukę, to nawet jeśli zdobyło już zawód i nawet jeśli zarobkuje, to uprawnione jest alimentowanie, jeśli posiada predyspozycje i wykazuje chęć dalszego kształcenia się. Nie można wówczas od takiego dziecka wymagać, by podjęło jakąkolwiek pracę zarobkową i osiągało dochody wystarczające na jego utrzymanie.

W rezultacie Sąd stwierdził, że powód nie może uchylić się od obowiązku alimentacyjnego względem studiującego dziennie syna przez powoływanie się na to, że pozwany może samodzielnie się utrzymać podejmując dorywczą pracę bądź studiując zaocznie. Kontynuowanie nauki na studiach stacjonarnych wyklucza zdolność do całkowitego samodzielnego utrzymania się. Można jedynie oczekiwać, że pełnoletnie dziecko będzie samodzielnie zaspokajać część swoich potrzeb. Tak też stara się postępować pozwany, podejmując pracę sezonową latem oraz pracę dorywczą w ciągu roku akademickiego. Z pozyskiwanych nieregularnych dochodów pozwany pokrywa jedynie część swoich potrzeb, które miesięcznie wynoszą 1.270,-zł. W pozostałym zakresie koszty te powinni ponieść jego rodzice. Możliwości matki pozwanego ograniczają się przy tym do kwoty uzyskiwanego zasiłku przedemerytalnego oraz dorywczych prac, co łącznie daje 800,-zł miesięcznie.

Sytuacja życiowa powoda uległa zmianie, lecz nie w sposób skutkujący wygaśnięciem jego obowiązku alimentacyjnego. Powód uznany został za osobę częściowo niezdolną do pracy, a na swoje niezbędne utrzymanie potrzebuje miesięcznie minimum 650,-zł. Większych potrzeb i wydatków nie wykazał, w szczególności powód nie udowodnił, że na leki, aparat słuchowy czy laskę wydatkuje miesięcznie 300,-zł, nie przedłożył też żadnego rachunku za opłacone media w kwotach podawanych w złożonym zestawieniu. Powód winien ze swoim studiującym synem podzielić się, zgodnie z zasadą równej stopy życiowej, każdym świadczeniem, nawet tak skromnym jakim jest renta. Sąd zwrócił też uwagę, że powód posiada jedynie częściową niezdolność do pracy i winien wykorzystać w pełni posiadane możliwości zarobkowe. Przeprowadzając się do G. (...). musiał się liczyć z większą stopą bezrobocia niż w P., gdzie praktycznie każdy mieszkaniec znajdzie pracę. W ocenie Sądu powód ma możliwość wykonywania niektórych prac na ogólnym rynku pracy. Biorąc pod uwagę jego wiek (lat 63), zawód (technik budowlany), nie tak dawne wykonywanie pracy jako konserwator oraz informacje z PUP P., że są oferty pracy dla osób z częściową niezdolnością do pracy za

wynagrodzeniem do 1.191,20zł netto miesięcznie, Sąd uznał, że po potrąceniu kosztów dojazdu z G. do P. (300,- zł) suma, którą powód może uzyskać to co najmniej 800-900,- zł miesięcznie. Przy pełnym wykorzystywaniu swych możliwości zarobkowych powód jest więc w stanie zaspokoić swoje usprawiedliwione potrzeby i realizować obowiązek alimentacyjny względem pozwanego, który jedynie w skromnym zakresie zabezpiecza swoje materialne potrzeby.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Rejonowy oddalił powództwo.

Apelację od powyższego wyroku złożył powód, zaskarżając go w całości oraz wnosząc o jego uchylenie. Powód kwestionował ustalenia Sądu I instancji dotyczące wysokości jego dochodów z tytułu renty, zaległości alimentacyjnych oraz wysokości jego potrzeb. Nie zgadzał się też z dokonaną oceną jego możliwości zarobkowych. W rezultacie zarzucił, iż Sąd I instancji błędnie nie zastosował art. 133 § 3 k.r.o., gdyż zdaniem powoda płacenie alimentów jest dla niego połączone z nadmiernym uszczerbkiem. Dodatkowo powód zwrócił uwagę, że w maju 2013r. pozwany otrzymał tytułem spłaty alimentów 30.000,-zł, która to kwota przy oszczędnym życiu w zupełności wystarczy mu na utrzymanie do czasu zakończenia studiów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie, choć niektóre podniesione w niej zarzuty były trafne.

Dotyczy to w szczególności ustaleń faktycznych Sądu I instancji, które częściowo były nieprawidłowe i wymagały korekty.

Wyrok rozwiązujący małżeństwo H. T. (1) i M. T. zapadł w dniu 25.02.2007r., zaś wskazana w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia data 12.07.2007r. jest dniem jego uprawomocnienia się (k. 313 i 458 akt XII.C(...) Sądu Okręgowego w P.).

Inne niż ustalił Sąd I instancji były też warunki podziału majątku wspólnego po rozwodzie. Sądowi Okręgowemu z urzędu wiadomo (na co zwrócono uwagę podczas rozprawy apelacyjnej – art. 391 § 1 k.p.c. w zw. z art. 228 § 2 k.p.c.), iż postanowienie w sprawie o podział majątku wspólnego wydane zostało przez Sąd Rejonowy (...) w P. w dniu 1.08.2012r. (sygn. akt I.Ns(...)) i na skutek apelacji H. T. (1) częściowo zmieniono je postanowieniem Sądu Okręgowego w P. z dnia 23.04.2013r., sygn. akt XV.Ca(...). Na rzecz H. T. (1) przypadło własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego w P. przy ul. (...), zaś M. T. nakazano jego opróżnienie i opuszczenie w terminie do dnia 8.07.2013r. Zasądzona na jego rzecz spłata w wysokości 114.585,50zł została rozłożona na dwie raty: pierwsza w kwocie 58.800,-zł płatna do 8.05.2013r. (kwotę tę – jak ustalił Sąd I instancji i co przyznał powód na rozprawie apelacyjnej – H. T. (1) wpłaciła komornikowi na pokrycie zaległości alimentacyjnych powoda względem pozwanego) i druga w kwocie 55.785,-zł płatna do 30.04.2014r. Jak wyjaśnił powód, z drugiej raty H. T. (1) dokonała potrącenia przysługującej jej wierzytelności w stosunku do powoda w wysokości 18.794,47zł z tytułu nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny (zasądzonej w postanowieniu o podziale majątku wspólnego), zaś kwotę 42.000,-zł powód otrzymał w lipcu 2014r.

Powód w apelacji słusznie zauważył, iż Sąd I instancji błędnie ustalił wysokość jego aktualnych dochodów z tytułu renty (na kwotę 919,97zł netto). Do pozwu powód dołączył kopię decyzji ZUS z dnia 11.03.2013r. o przyznaniu renty, z której wynika, że rentę ustalono od 1.01.2013r. na kwotę 919,97zł brutto, od 1.02.2013r. (po zmianie stażu pracy) na kwotę 921,13zł brutto i od 1.03.2013r. (po waloryzacji) na kwotę 958,16zł brutto (k.3), z czego po potrąceniu zaliczki na podatek dochodowy oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne powód otrzymuje 819,93zł netto (przekaz pocztowy k.12).

Za częściowo zasadne należy uznać także zastrzeżenia apelującego odnośnie ustalonych przez Sąd I instancji kosztów niezbędnych dla zaspokajania jego usprawiedliwionych potrzeb, choć trzeba podkreślić, że kwotę 650,-zł miesięcznie Sąd ten potraktował jako minimalną. Nie ma racji skarżący podnosząc, że – w przeciwieństwie do niego – ustalając koszty utrzymania pozwanego Sąd Rejonowy w całości uwzględnił przedstawione przez niego zestawienie; pozwany wyliczył przecież, że potrzebuje 1.325,-zł miesięcznie (k.29-30), zaś Sąd Rejonowy przyjął, że jest to 1.270,-zł.

Podobnej weryfikacji Sąd dokonał w odniesieniu do wydatków podanych przez powoda w zestawieniu dołączonym do jego pisma procesowego z dnia 22.01.2014r. (k.49). Należy przy tym zauważyć, że choć Sąd zakwestionował ponoszenie przez powoda deklarowanych wydatków na leczenie (ok. 460,-zł miesięcznie) i opłaty za media (ok. 300,-zł miesięcznie), to do apelacji powód w dalszym ciągu nie dołączył dokumentów mogących potwierdzać taką właśnie ich wysokość. Można się natomiast zgodzić z apelacją o tyle, że nie znajduje usprawiedliwienia – zwłaszcza w kontekście wyeksponowanej przez Sąd I instancji zasady równej stopy życiowej rodziców i dzieci oraz faktu, że strony zaspokajają swe potrzeby mieszkaniowe w zbliżonych warunkach – tak znaczna dysproporcja kosztów utrzymania powoda i pozwanego, jaka wynika z ustaleń tego Sądu. Oczywiście częściowo strony mają różne potrzeby; pozwany ponosi przykładowo wydatki związane ze studiami (bilet sieciowy, przybory i pomoce naukowe), natomiast nie jest to kwota znaczna (70,-zł miesięcznie). Z kolei powód, który liczy obecnie 63 lata i cierpi na określone dolegliwości zdrowotne (z pozwu wynika, że leczy się kardiologicznie i ortopedycznie) z pewnością wymaga większych środków niż pozwany na leczenie, a tymczasem Sąd Rejonowy w przypadku obu stron przyjął, że jest to 50,-zł miesięcznie. Zdaniem Sądu Okręgowego usprawiedliwione wydatki powoda są zatem wyższe niż założył to Sąd Rejonowy i wynoszą ok. 1.100,-zł miesięcznie (żywność 375,-zł – zgodnie z zestawieniem powoda, odzież i obuwie 50,-zł – jak ustalił Sąd Rejonowy, środki higieny i czystości 50,-zł – jak ustalił Sąd Rejonowy, leki 300,-zł – zgodnie z apelacją, opłaty za media w zajmowanym lokalu – 300,-zł – zgodnie z apelacją, inne wydatki 50,-zł).

Pomimo dokonania częściowo odmiennych ustaleń faktycznych Sąd Okręgowy podziela natomiast ocenę Sądu I instancji, iż nie zaktualizowały się przesłanki zastosowania art. 138 k.r.o. w zw. z art. 133 § 1 i 3 k.r.o., gdyż pozwany w dalszym ciągu nie jest w stanie w pełni utrzymać się samodzielnie (co nie było zresztą kwestionowane w apelacji), zaś powód w dalszym ciągu jest w stanie realizować swój obowiązek alimentacyjny względem niego. Za takim stanowiskiem przemawia trafnie dostrzeżona przez Sąd I instancji okoliczność, że uzyskiwana renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy nie wyczerpuje możliwości zarobkowych powoda (te zaś możliwości, a nie faktycznie uzyskiwane dochody decydują, zgodnie z art. 135 § 1 k.r.o., o zakresie obowiązku alimentacyjnego).

Prawdą jest (co podnosi apelacja), iż przeprowadzka powoda z P. do G. (...) w lipcu 2013r. nie była wynikiem jego swobodnego wyboru, lecz stanowiła wykonanie obowiązku opuszczenia mieszkania zawartego w postanowieniu o podziale majątku wspólnego, zaś znalezienie przez niego zatrudnienia w obecnym miejscu zamieszkania nie jest łatwe. Z ustaleń Sądu I instancji wynika jednak, że na (...) rynku pracy dostępne są oferty dla osób z orzeczeniem o niepełnosprawności. Sąd Okręgowy nie dostrzega przeszkód do podjęcia przez powoda pracy w P., gdzie mógłby dojeżdżać przy wykorzystaniu posiadanego samochodu osobowego. Z wyjaśnień powoda udzielonych na rozprawie apelacyjnej wynika zresztą, że przed zakończeniem sprawy o podział majątku, gdy zajmował jeszcze lokal w P., niejednokrotnie bywał w nieruchomości siostry w G., gdzie zatrzymywał się nawet na kilka dni i stąd dojeżdżał do pracy (przed przejściem na rentę powód pracował jako konserwator). Nie zostało wykazane, aby stan zdrowia uniemożliwiał powodowi wykonywanie takich zajęć jak portier czy pracownik dozoru (powód na rozprawie apelacyjnej przyznał choćby, że aktywnie uczestniczy w pracach remontowych swojego mieszkania, wykonując np. malowanie), za które oferowane jest minimalne wynagrodzenie (a więc ok. 1.200,-zł netto miesięcznie). Racjonalnie Sąd Rejonowy argumentuje zatem, że po pokryciu kosztów dojazdów powód mógłby uzyskać dochód na poziomie 800,-zł. Przy uwzględnieniu renty możliwości zarobkowe powoda należy zatem oszacować na kwotę 1.600,-zł miesięcznie, która jest wystarczająca zarówno na pokrycie jego własnych wydatków (1.100,-zł), jak i łożenie alimentów na rzecz pozwanego w wysokości ustalonej w wyroku rozwodowym (400,-zł).

Należy zauważyć (na co powoływał się pozwany w postępowaniu przez Sądem I instancji), iż powód już wcześniej występował z powództwem o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego. Sprawa ta zakończyła się prawomocnie wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 7.12.2012r., sygn. akt XV.Ca.(...) oddalającym apelację powoda od wyroku oddalającego jego powództwo. Po 3 miesiącach powód wszczął obecną sprawę, choć sytuacja stron, w tym jego samego, nie uległa w tym czasie żadnym istotnym zmianom. Ze złożonych przez powoda dokumentów wynika bowiem, że powód jest częściowo niezdolny do pracy od lipca 2010r. (k.10), zaś jego niepełnosprawność istnieje od marca 2002r. (k.54). Pomimo tych ograniczeń powód podejmował jednak zatrudnienie. Brak jest materiału dowodowego świadczącego o tym, że jego stan zdrowia w 2013r. uległ pogorszeniu na tyle, że powód nie może

wykonywać pracy takiej jak choćby w 2012r. Zmiana po stronie powoda sprowadza się zatem do tego, że w styczniu 2013r. uzyskał on uprawnienie do renty.

Rozstrzygając w kwestii obowiązku alimentacyjnego powoda nie sposób także tracić z pola widzenia faktu, iż w 2003r. powód wyzbył się w drodze darowizny na rzecz siostry przysługującego mu udziału w nieruchomości w G. (...). Opisanym przez Sąd Rejonowy, prawomocnym wyrokiem sądowym wydanym w sprawie wszczętej przez jego byłą żonę (która dysponowała orzeczeniem zasądzającym od powoda świadczenie pieniężne na zaspokojenie potrzeb rodziny) przesądzone zostało, że powyższa czynność prawna dokonana została z pokrzywdzeniem wierzycieli alimentacyjnych. W jej wyniku powód utracił natomiast własność nieruchomości przynoszącej regularny dochód z tytułu wynajmu lokali mieszkalnych i użytkowych.

Uwzględnienia powództwa nie może także uzasadniać przywołana w apelacji okoliczność, iż na skutek rozliczeń pomiędzy powodem i jego byłą żoną związanych z podziałem majątku wspólnego pozwany uzyskał w 2013r. znaczną kwotę na pokrycie zaległości alimentacyjnych. Trudno bowiem przyjąć, aby doprowadzenie do zadłużenia alimentacyjnego i następnie jego spłata mogły stanowić argument dla obniżenia alimentów za późniejszy okres czy też w ogóle dla uchylenia obowiązku alimentacyjnego.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy uznał, iż zaskarżony wyrok odpowiada prawu i na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację powoda jako bezzasadną.

/-/ Michał Wysocki /-/ Joanna Andrzejak-Kruk /-/ Karol Resztak